

Stockholm

den 10

November

1872

Ärade Herr
Doktor!

Då jag var hos Eder och
 blef hypnotiserad, så beskref
 jag mitt tillstånd af
 tröghet, slöhet, och slapphet
 och energilöshet såsom
 att min tanke varandes
 symptom af någon slags
 sjuklighet eller sjukdom,
 hvilket jag då trodde mig
 äga, och för hvilket jag
 om möjligt sökte att
 finna bot. Min afrikt
 med att gå till Eder
 var ingalunda den,
 att jag ovillkorligen
 ville bli hypnotiserad

utan botad från för den
sjukdom, jag ägde eller
ansåg mig äga, och
då Ni ville börja an-
hypnotisera mig, lyste
jag ännu uti den
tro, att Ni därigenom
blott ville bota min
sjukdom, som jag då
ansåg vara fysisk,
och hvilket jag ännu
tror den vara eller
hafva varit, och, såsom
en naturlig följd af
botandet af denna
fysiska sjukdom, ansåg
jag, att min förlora-
de energi skulle åter-
komma utaf sig själf.
Men då Ni icke behand-

lade mig från annat
sån än såsom varande
speciellt själssjukt och
i behof af höjandet
af den andliga för-
mogenhet, som kallas
viljan, så förstärkte
och stärkte jag med den
tanke och övertygelse,
som jag då hade och
ännu har om mitt då
varande tillstånd icke
kan komma till någon
ännu utsatt än den
att Ni behandlade
mig orätt och oriktigt.
Då jag lemnade eder, så
var Ni af den otäckta
godheten att lofa mig
vidare hypnotisk behand-
ling om det skulle

behäfras, och ända stund
jag fortfarande tror all
anser mig vara fysiskt
sjukt och en lirok-
ning af min energi,
svarare skadar en,
gagnar mig sålänge
denna fysiska sjukdom
icke först är botad,
så anser jag mig vara
i behof af en hypnotisk
behandling som helt
och hållet neutraliserar
den förra (hvarken
mer eller mindre)
Jag är ju ingen sakkun-
sig person, då det
glädes att behandla
vara sig andliga eller
fysiska sjukdomar,

Men det må likväl
tillåtas mig att säga
min afvetygelse,
hvartill jag dels har
kommit genom min
egen eftertanke, och
hvilken afven tycker
hafva belifvit bekräft-
ad utaf min erfaren-
het, och hoppas jag
Ni icke därfor
missstycker och anser
mig vara otacksam,
då Ni i alla fall
af vänlighet och oegens-
mytta ju blott vilje
hjälpa och icke
stjälpa mig.

Högaktningofullt
H. J. Sundin